

עמ"ת 47333/01/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 47333-01-21

בפני
עוררים
נגד
משיבים
החלטה

כבוד השופט ניצן סילמן
פלוני (עציר)
מדינת ישראל

ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות (כב' השופט ד"ר שלמה מיכאל ארדמן) מיום 19/1/21 בתיק מ"ת 68775-11-20.

1. אני רואה לחזור על השתלשלות הדברים, והפירוט העובדתי, נוכח העובדה כי ההליכים בעניין העורר הובאו בפני בעררים קודמים (עמ"ת 72104-11-20 ועמ"ת 37089-12-20).

2. אציין כי במקרה בפנינו מדובר באישום באלמ"ב (איומים כלפי בת זוג), החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והיזק לרכוש במזיד; מרבית העובדות אינן שנויות במחלוקת.

3. בהליכים קודמים הופנה עניין העורר לשירות המבחן לעריכת תסקיר; ביום 12/1/21 התקבל תסקיר שירות המבחן; התסקיר בא בהמלצה שלילית; לאחר שמיעת טענות הצדדים, הורה בית המשפט קמא על מעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

4. בערר מפרט העורר כי המלצת שירות המבחן 'צפויה', בין היתר נוכח העובדה כי מדובר בחלופה שהוצעה בבית חם, חלופה עליה שירות המבחן נמנע מלהמליץ; עוד מציין העורר כי היה על בית המשפט קמא לבחון החלופה בעצמו, נוכח אמירות בערר קודם שהוגש; לבסוף מציין העורר כי מדובר בעורר צעיר, המבקש הזדמנות לתקן דרכו.

5. עיינתי בתסקיר ובהחלטת בית המשפט קמא.

6. לאחר ששקלתי הדברים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. בית המשפט קמא ניתח הדברים כדבעי, דבר דבור על אופניו; רואה אני לחדד מספר נקודות.

7. המעשה- מדובר באישום הכולל שתי עבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית; עבירות אלמ"ב (גם אם ברף נמוך יחסית), ועבירות סמים, כשמדובר בסמי רחוב; שני האישומים מקימים בצידם כלל מעצר; יוצא, כי שחרור המשיב לחלופה בנסיבות אלו, טעון טעמים של ממש, מתן אמון גבוה בעורר ובמערך הפיקוח, וסברה של ממש כי ניתן להקחות המסוכנות. אלו, לצערי, אינם נמצאים במקרה הנדון.

8. העושה- מדובר במי שלחובתו הרשעות עבר הן בעבירות לפי פקודת הסמים והן בעבירות אלימות כלפי משפחתו;

ההרשעה בעבירת האיומים הקודמת הנה מסוף שנת 2017; ההרשעה בעבירת הסמים הנה מיום 3/11/20;
כלומר האירועים ביסוד כתב האישום הנם שלושה שבועות לאחר הרשעת העורר כאן, בעבירת סמים קודמת.

9. מסגרת הרשעת העורר בעבירת הסמים הקודמת, הוטל על העורר מאסר מותנה; לא מאסר מותנה זה, גם לא סמיכות ההרשעה, הניאו העורר מלנהוג, לכאורה, כפי שנהג כמתואר בכתב האישום.
10. העורר טוען כי הוא חפץ לשקם חייו; מתסקיר שירות המבחן עלה, כי העורר הופנה בעבר להליך שיקומי, לרבות ליחידה להתמכרויות, אך לא טרח להגיע; להערכת גורמי היחידה- "גילה חוסר אחריות וחוסר מחויבות לטיפול".
11. שירות המבחן התרשם כי עמדות העורר "ביחס לחוק וגבולותיו רופפות ובלתי רציניות"; הפרוגנוזה הטיפולית ביחס לעורר הוערכה כנמוכה.
12. הערכת הסיכון כללה התרשמות לפיה העורר "הציג ומציג קושי ניכר בקבלת והפנמת גבולות חיצוניים ואינו שועה כלל לסמכות... התרשמנו מכן כבעל קווי אישיות אנטיסוציאליים.. קושי בוויסות וריסון עצמי והוא נוטה להגיב באופן אימפולסיבי ותוקפני כדרך ביטוי לגיטימית בעיניו לפתרון קונפליקט".
13. שירות המבחן ציין כי העורר "לא מגלה יכולת הפנמה של סנקציות עונשיות ונראה כי אינו מורתע מפניהן". הערכת הסיכון להישנות עבירות דומות, הן כלפי המתלוננת, הן בעבירות סמים הוערכה כגבוהה. כמו כן התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להפרת תנאים.
14. מדובר בעושה אשר לא ניתן לתת בו אמון, אשר חלופה לא יכולה להקחות מסוכנותו; הניסיון לשוות נופך טיפולי נדון לכישלון נוכח פרוגנוזות עבר, הפסקת הליכי שיקום בעבר והעדר מודעות העורר.
15. העורר בעל קווי אישיות כה קיצוניים, כמתואר בתסקיר, עד אשר לא ניתן להקחות לרמה סבירה מסוכנותו; תחילה סברתי כי אולי ראוי לתור אחר חלופה מרוחקת; לאחר בחינת התסקיר פעם נוספת, הגעתי למסקנה כי בנסיבות, אין מנוס אלא להורות על מעצר העורר עד תום ההליכים.
16. איני מוצא כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא ועל כן רואה אני לדחות הערר.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"א, 28 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.